

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΕΚΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ 2012**

A. Περίληψη

Ο συγγραφέας του συγκεκριμένου κειμένου αναφέρεται στον ασυμβίβαστο χαρακτήρα της νέας γενιάς καθώς αυτή αμφισβητεί την σύγχρονη πραγματικότητα. Πιο συγκεκριμένα, αποδεικνύεται πως η έννοια του ασυμβίβαστου ενσαρκώνεται κυρίως στο πρόσωπο των νέων που αντιδρούν με πάθος στις πράξεις των ενηλίκων. Το «όχι» που κραυγάζουν κινητοποιεί την κοινωνία, δίνει ώθηση στην Ιστορία, εκφράζει αυτενέργεια και σκεπτικισμό, ενώ το «ναι» δειλία και νωχέλεια. Μάλιστα, δεν πρόκειται για το «όχι» του μηδενιστή που απαξιώνει τα πάντα αλλά για το εμπνευσμένο πνευματικό «όχι». Ωστόσο, ο συγγραφέας επισημαίνει ότι το σύγχρονο «όχι» είναι παρορμητικό, δεν προκύπτει από ενδοσκόπηση και ωριμότητα, και αυτό αποτελεί τρωτό σημείο, εφόσον έτσι ισοπεδώνονται όλα. Καταληκτικά, σχολιάζει την επικριτική στάση των νέων απέναντι στα νεκρά στοιχεία της παράδοσης, γεγονός που λειτουργεί ως λαίλαπα, εκφοβίζοντας τους κενούς ανθρώπους.

B.1. Ανάπτυξη παραγράφου

Είναι γεγονός ότι η Ιστορία γράφεται μέσα από την άρνηση και όχι από την κατάφαση στα πράγματα. Το «όχι» λειτουργεί ως αντίδραση, ως αντίσταση, ως γενεσιουργός παράγοντας εξέλιξης ιδιαίτερα αν είναι εμπνευσμένο και δηλώνει την αυτόβουλη ρήξη του ανθρώπου με την πραγματικότητα. Μεγάλες κοινωνικές τομές έλαβαν χώρα μέσα στους αιώνες με την εξέγερση \

πεφωτισμένων ανθρώπων που συνειδητά θέλησαν να αλλάξουν το ρου της ιστορικής πορείας. Αν δεν υπήρχαν οι επαναστάτες, θα επικρατούσε η στασιμότητα, η αδράνεια: οι άνθρωποι δε θα κατοχύρωναν τα δικαιώματά τους, δε θα υπήρχε πνευματική ανάπτυξη, δε θα σημειωνόταν τεχνολογική επανάσταση. Επομένως, το « ναι» δείχνει φόβο, όταν βέβαια υπηρετεί σκοπιμότητες και υπακούει σε συμφέροντα, ενώ το «όχι» σηματοδοτεί την επιθυμία για πρόοδο με την προϋπόθεση φυσικά της αντικειμενικής και γόνιμης αμφισβήτησης.

B2. α. αναλογία -> Παρομοιάζονται οι κακόπιστοι άνθρωποι με σκυλιά που γαβγίζουν (πικρόχολοι και κακόπιστοι ...καθώς τα σκυλιά που γαβγίζουν ...) ...**σύγκριση – αντίθεση** -> Συγκρίνονται αντιθετικά το απαξιωτικό και το φωτισμένο «όχι» (δεν πρόκειται για το «όχι» του αντιρρησία ... Ο λόγος είναι για το φωτισμένο, συλλογισμένο, σταθερό, αμετακίνητο «όχι»...)

β. Τα δομικά μέρη της τελευταίας παραγράφου είναι: Θεματική πρόταση: «Οι ασυμβίβαστοι ... παράδοση». Λεπτομέρειες: «Την υποβάλλουν ... χρηματοκιβώτιο». Κατακλείδα: «Η επίδραση ... δοκιμασία».

B3. α. Πέντε παραδείγματα μεταφορικής χρήσης του λόγου είναι: « η Ιστορία προχωρεί με το «όχι», δεν προχωρεί με το «ναι»...»

«στέρφοι και πικρόχολοι και κακόπιστοι προσπαθούν να πλάσουν ένα ατομικό πεπρωμένο»

«Τα «άγουρα χρόνια» είναι όλο φλόγα»

«Την υποβάλλουν σ' εξαντλητική ανάκριση...»

«η αντιπαραδοσιακή επιδρομή παίρνει τη μορφή καταιγίδας»

β. Ο συγγραφέας με τη χρήση του άπληθυντικού προσώπου εκφράζει την καθολικότητα του φαινομένου, δηλαδή ό,τι λέγεται μας αφορά όλους. Παράλληλα, προσδίδει ζωντάνια και αμεσότητα στο κείμενο.

Μέσω του α' ενικού προσώπου εκφράζει εξομολογητική διάθεση, προσωπικές απόψεις/ συναισθήματα, δηλαδή υποκειμενισμό.

Τέλος, με το γ' ενικό εκφράζει αντικειμενική, απρόσωπη στάση.

B4. α. μοναδικός = ξεχωριστός, ασύγκριτος, ανυπέρβλητος επιπλήξουν = μαλώσουν, επικρίνουν, επιτιμήσουν ραθυμία = νωθρότητα, οκνηρία άλλωστε = εξάλλου μεταμορφώνει = μετατρέπει, μεταβάλλει

β. απαρνιέται = αποδέχεται

συχνά = σπάνια

ατομικό = ομαδικό, συλλογικό

αδυναμία = δύναμη, ικανότητα, πλεονέκτημα

κενή = πλήρης, γεμάτη, (ουσιαστική)

Γ1. Τίτλος: «Υγιής ή στείρα η νεανική αμφισβήτηση;»

Πρόλογος

Η αμφισβήτηση συνιστά την έκφραση της αντίθεσης σε ένα σύστημα, μια κατάσταση, ένα πρότυπο. Αποτελεί σύμφυτο χαρακτηριστικό των νέων, οι οποίοι είναι προοδευτικοί, επαναστάτες, γι' αυτό και σε κάθε εποχή πρωτοστατούν στις εξελίξεις. Στην εποχή μας, οι νέοι οδηγούνται σε αμφισβήτηση των κειμένων, ανάλογα με τα βιώματα τους αλλά και λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών της σύγχρονης κοινωνίας. Ποιοι άραγε είναι οι λόγοι που τους παρακινούν σ' αυτό;

α΄ ζητούμενο

- Η αμφισβήτηση πηγάζει, καταρχάς, από τη φύση των νέων, καθώς είναι οραματιστές, καινοτόμοι, ρηξικέλευθοι, επαναστάτες, αντικομφορμιστές και εν γένει αντισυμβατικοί.
- Οι νέοι σήμερα αμφισβητούν περισσότερο, γιατί έχουν πολλές δυνατότητες σε αντιδιαστολή με το παρελθόν: υψηλό βιοτικό και πνευματικό επίπεδο, πολλές προσλαμβάνουσες παραστάσεις, πληροφόρηση, δημοκρατικό πολίτευμα, τεχνολογική ανάπτυξη, απαλλαγή από προκαταλήψεις του παρελθόντος.
- Τα αρνητικά της εποχής σε συνδυασμό με τη δυσλειτουργία των φορέων συνιστούν πόλους αμφισβήτησης. Ειδικότερα:
 - Η κρίση του οικογενειακού θεσμού: χάσμα γενεών, έλλειψη σεβασμού στην προσωπικότητα του παιδιού κ.λπ.
 - Η κακή λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος: υπερεντατικοποίηση, άγονος εγκυκλοπαιδισμός, μονοδιάστατος χαρακτήρας εκπαίδευσης κ.λπ.
 - Η στροφή στον υλικό ευδαιμονισμό, την υπερκατανάλωση και η αδιαφορία για τις ηθικοπνευματικές αξίες.
 - Η επικράτηση του ατομικισμού, του στείρου ανταγωνισμού και το πνεύμα συμφερολατρίας.
 - Τα έντονα κοινωνικά προβλήματα, όπως η ανεργία, οι αδικίες, τα αναξιοκρατικά φαινόμενα που έρχονται σε αντίθεση με την υγιή και ιδεαλιστική φύση των νέων ανθρώπων και τους οδηγούν στην άρνηση και στον αγώνα για μεταρρυθμίσεις.
 - Ο σύγχρονος βιομηχανοποιημένος και αστικοποιημένος τρόπος ζωής: η τυποποίηση, το άγχος, ο συνωστισμός και ταυτόχρονα η ανωνυμία περιορίζουν το ζωτικό χώρο έκφρασης των νέων, συνθλίβουν την προσωπικότητα τους, τους εξωθούν στην άρνηση αυτού του αλλοτριωτικού μοντέλου ζωής.
 - Η κρίση της δημοκρατίας: ο συγκεντρωτισμός της εξουσίας, η έλλειψη ευκαιριών στους νέους για συμμετοχή στα κέντρα λήψης αποφάσεων.
 - Τα παγκόσμια προβλήματα: το οικολογικό, η απειλή της ειρήνης (κακή χρήση επιστήμης και τεχνολογίας), η βία, η πείνα στον Τρίτο Κόσμο και η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, παρά την όλη εξέλιξη, εγείρουν την αγανάκτηση των νέων και τους οδηγούν στην αμφισβήτηση του κατεστημένου.

β΄ ζητούμενο

Οι απόψεις του συγγραφέα για το ασυμβίβαστο πνεύμα των νέων επαληθεύονται στην εποχή μας.

[σύντομη αναφορά στα κυριότερα φαινόμενα (προβλήματα) του πρώτου ερωτήματος που αποτελούν αίτια της νεανικής αμφισβήτησης.]

Υπάρχει, όμως, ένα ποσοστό νέων που καταλήγουν σε άμετρη αντίδραση, σε γενικευμένη άρνηση. Ξεσπούν, καταγγέλλουν τα πάντα (σχολείο, σπίτι, πολιτικούς, Μ.Μ.Ε. κ.ά.) και οδηγούνται στο μηδενισμό, τη βία / τρομοκρατία, το χουλιγκανισμό, την αναρχία, τα ναρκωτικά, την αποχή από τα κοινά (αντιπαραδοσιακό πνεύμα). Οι λόγοι για τους οποίους οι νέοι ενδέχεται να οδηγηθούν σ' αυτή τη συμπεριφορά, είναι:

- Η έλλειψη παιδείας, η ανευθυνότητα.
- Η απουσία ουσιαστικών ενδιαφερόντων.
- Ο άγονος μιμητισμός και τα αρνητικά πρότυπα.
- Ο εγωισμός / η εμπάθεια.
- Η προκατάληψη και ο φανατισμός.
- Ο άκριτος φιλελευθερισμός ή ο αυταρχισμός και η υπερπροστασία των γονέων, οι αρνητικές εμπειρίες, η εξυτηρέτηση συμφερόντων κ.ά.
- Το γεγονός ότι οι νέοι είναι «αντί» (παρορμητικότητα).

Επίλογος

Χωρίς, λοιπόν την υγιή αμφισβήτηση ο άνθρωπος μένει στάσιμος και ο πολιτισμός «βαλτώνει». Γι' αυτό οι νέοι, πλασμένοι από τη φύση τους για το καλύτερο, οφείλουν με άξονα τη δημιουργική αμφισβήτηση να ξεπεράσουν τα εμπόδια που θέτει ο σύγχρονος τρόπος ζωής. Μόνο έτσι θα καταφέρουν να ανοίξουν νέους δρόμους, θεμελιωμένους στην υπευθυνότητα και το διαρκή αγώνα.